

17137

I

Mag. St. Dr.

12

St. Dr. P. Nicolai: Turris Davidica ad
defensionem Ecclesiae catholicae in gra-
tulationem M. Jacobo Wittellio.

PANEG. et VITAE

Peterson.

40

MS 1064.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0002042

T

M

SI

X

In

C

M

S

M.

Ser

TVRRIS DAVIDICA.

Ex quà mille Clypei pendent Cant. 4.

Ad defensionem Ecclesiæ Catholicæ,
IN GRATVLATIONEM.

Admodum Rñdo Dño, Domino

M. IACOBO VITELLIO

Sac: Theol: Profes: Can: S. Floriani.

Prouis: Coll: Vlâdisl.

D V M

In Almâ Academia Crac: Quæstionem The-
ologicam, de Certitudine Infallibili Scripturæ
Canonicæ ad disputandum publicè
proponeret.

PRÆSIDENTE

Illustri et Adm: R. Dno, Domino

M. ADAMO OPATOVIO

Sac: Theol: Doct: & Prof: Can: Crac:

Viro doctissimo,

ERECTA.

A

M. NICOLAO SVLIKOWSKI,

Seniore Contub: Iagel: et in perpetuæ obseruantie

erga suum Præceptorem Monumentum. C. & D.

CRACOVIAE, In Officina Valeriani Piaskowski.

TURRIS DAVIDICA
Abbas Johannes de Cap...
IN GRA...

Sicut turris David collum tuum
quæ ædificata est cum propugna
culis, mille Clypei pendent ex
ea omnis armatura fortium.

Cant: Cap: 4. v 4.

T V R R I S D A V I D I C A.

Ex quâ mille Clypei pendent, Cant: 4.

Regina muros quid Babylonios,
Chari mariti sanguinis appetens,
Extollis? horum æquas coluris
Purpureis iuga picta cæli.
Hos Persa fregit, sat tenui impetu
Truncando nares, vel faciem suam
Cruore spargens, cepit arces
Mille viris, fluviisq̃ue cinctas.
Æquanda cælis, Assaraci genus
In astra quid fers? Pergama laudibus,
Apollinis constructa dextris,
In tenues abiêre arenas.
Duces Quirini, cur Capitolia?

Defensa iactatis strepitu anserum,
Onusta præ gemmis, & auro,
Præ exuviis populi ruere
Humana quidquid dextera condidit,
Humanus ausus, postea diruit,
Iacent Mycænæ, Troia strata,
Strata iacetque superba Roma,
Inuicta turris, stat Theologia,
Cui fixa pendent scuta rigentia,
Polita Vulcani labore,
Nec rigidi Steropis lacertis.
Truces tumultus, hostium & impetus,
Vibrata possent tela retundere,
Suam amplitudinem beatam,
Ne inficeret sceleratus ausus.
Stat illa firmis condita rupibus,
Christi potentis, quam nebulæ globi
Ventorum, & obluſtata fumis,
Nubila non remouere possunt.
Effusa tetrīs agmina ab inferis,
Non absque magnis opprobriis, ruent
Fædare

Fædare si tentent virentem,
In stygias tenebras subinde.
Præsto phalanx doctæ est Academiae,
Missos furores, ceu clypeus fugat,
Pro Ecclesiâ, vel voce, vel scripto---
Arma subire parata semper.
Ancile lapsum sedibus igneis,
Erat perennis Romuleis viris,
Certum beatitatis omen,
Imperii validique signum.
Quæ faustitatis, symbola candidæ
Maiora fiunt: quàm Sapientiæ
Mitris sacræ cum laureati
Regna, viri populos, & ornant.
Excedit altis liuor ab vrbibus,
Licentiosæ vita proteruiæ
Occumbit, & cædes nefanda
Exulat, opprobriūque fædum.
Fas, sæpe iustum, cana fides manet,
Quæ regna firmat, non finit impios
Nummos triumphare, & superbas
Erigere arma cruenta cristas.

Mundus triumphat, dum Theologia
Mundo triumphans, splendet honoribus;
Augensque diuinum timorem,
Lætitiæ agglomerat maniplos
Illa & vetustis imperat oppidis,
Ponitque leges æquoris insulis,
Ecclesiæ, Regum coronas,
Illa facit nitidas subesse.
Ergo, Vitelli, talis adoreæ,
Ecclesiæ vt sis Parma potentior;
Plaudente cælo fors tibi data ---
Arbitrio haud popularis auræ.
In bella perges, excitat Hæresis
Quæ Geneuensi stigmate nobilis,
Contra fidelium phalangem,
Exacuit furibunda morsus.
Ætas Themistocli, pueritiæ
Erat potenti per similis tua,
Monile cum victor videret,
Funeribus mediis coruscans.
Dixit sequenti, tolle monilia
Hæc tu, Dynastam talia non decent,

Alter

Alter Themistocles præesse
Non poteris populis Achiuis.

Sic tu voluptam, quam iuuenum cupit
Malignus ardor, præcipiti gradu
Vitans, relinquebas inertibus
quibus est animis libido.

Cum vagiebas, Pieridum a choro
Nouem sororum, murmure garrulo
Graias, & Hebræas, Latinas,
Crederis edidicisse voces.

Genis nitebat, pulchra modestia,
Et corde casto, simplicitas tuo,
Vt quisque virtutum putaret
Esse domum Charitū venustam.

Vitæ phaselum dirigere huc citam,
Tuæ studebas, vnde Dei nitor
Manaret, & Craci Lycæo,
Gloria surgeret æuiterna.

Aurora nunquam mollibus in toris,
Vidit cubantem, nec præiit poli
Surgendo lampas ad labores,
Te artibus implicitum Thaliæ.

Numen

Numen supremum, sic voluit suum
Scutum poliri, terribile hostibus,
Reddiq̃ue templis, & Lycæo,
Infolitis radiis corruscum.
A matre Princeps arma receperat
Troianus olim, sculpta Ducum fuit,
Ex arte Vulcani, propago
In quibus imperii Quirinum.
Cernat benignâ dore Vitellium,
Artis refertum, credet imaginem,
Docti Platonis, vel Socratis,
Libanii similem disertum.
Inter celebres, atq̃ue Vitellium,
Discrimen vllum, non video viros,
Nisi quod illa singuli, quæ
Cuncta Vitellius obtineret.
Testatur istud Nobilitas Lechi,
Et grata cordis seruat amoribus,
Ex ore cuius suauiores
Hauferat Ambrosiâ liquores.
Hunc conditoris prætulerat sonis,
Ex arte fusis Ogygiæ domus,

Ad astra sublata serena
Cuniugis Euridiceque plectris.
Professionem Tilicii auream,
Suadaeque pangens: ipse vel aureus
Ostendit hic plagas Polonas
Artibus eloquii nitere,
Ergo Vitelli. cincte Panopliâ
Summi Polorum numinis & soli,
Retunde iam telisque tela
Te manet impavidû triumphus.

D. O. M.

Sub Auspiciis felicibus,

Mag: et Admodum Rndi Dñi

D. I A C O B I V S T I E N S I S,
S. Theol: & I.V.D. & Professoris ad S. Flo-
rianum & Georgium in Arce Cracoui-
ensi Custodis, Almæ Academiæ Crac:
longè vigilantissimi Generalis
RECTORIS.

S,
Flo-

